

2. *Harpyia* Ochsenheimer, 1810. Genotype: *H. furcula* Clerck (MOORE, 1883).

Synonyms: a. *Furcula* Latreille, 1816. Genotype: *F. salicis* Latr. (= *furcula* Clerck). Cited here for the first time.

b. *Harpyias* Hübner, [1819]. Genotype: *H. furcula* Clerck. Cited here for the first time.

Male genitalic characters of the genus: uncus beaked, gnathos not divided, valvae with strongly chitinized costa and style, aedoeagus stumpy.

Obs. 1. In modern English literature *Phalaena bifida* Brahm (1787) is treated as a synonym of *Ph. hermelina* Goeze, 1781, Entom. Beytr. 3 (3) : 227. This is not correct, as GOEZE's name is invalid, because it is a primary homonym of *Ph. hermelina* Goeze, 1781, Entom. Beytr. 3 (3) : 207 (which in its turn is a synonym of *Ph. ludifica* L., 1758).

2. My preparation of *H. furcula* Cl. (fig. 5) corresponds with the figure of *H. bicuspis* Bkh. in PIERCE & BEIRNE, 1941, Genit. Brit. Rhop. etc., pl. IX. The genitalia of *bicuspis* ♂ are larger, the valvae broader, the style less produced. Neither do the figures of the eighth sternite correspond (l. c., pl. XXI). I suspect that the ♂ genitalia of these two species had been exchanged by PIERCE.

Amsterdam-Z. 2, Oude IJselstraat 12III, Januari 1951.

Nieuwe Gallen van Nederland Tweede Bijdrage

door

W. M. DOCTERS VAN LEEUWEN

In deze Berichten, 12 (287), 1 Mei 1949, pp. 333—340, werden 52 gallen, die nog niet van Nederland bekend waren, toen het Gallenboek in 1946 verscheen, beschreven. Sedert zijn weer 45 nieuwe gallen in mijn bezit gekomen, waarvan een korte beschrijving hieronder volgt. De nummering sluit aan bij die van de eerste bijdrage. Staat geen vinder achter de gal vermeld, dan is het materiaal door mijzelf gevonden. Bij de door anderen verzamelde gallen staat vermeld door wie ze gevonden zijn. Aan de medewerkers mijn hartelijke dank.

Eerst volgen nog enkele veranderingen in de namen, die in het Gallenboek en in de Nieuwe Gallen gebruikt zijn. De nummers verwijzen naar de onder het betreffende nummer in het Gallenboek en in de Nieuwe Gallen beschreven gallen.

Nieuwe Namen.

113. *Brassica oleracea* L. De verwekker van de zogenaamde „draaihartigheid” van de kool, die bekend stond onder de naam van *Contarinia torquens* de Meij., moet volgens BARNES, 1950 : 247, heten *Contarinia nasturtii* Kffr.

116. *Brassica oleracea* L. De verwekker van de bloemgal: *Dasyneura geysenheyneri* Ruebs. is volgens BARNES, 1950 : 247, synoniem aan *Contarinia nasturtii* Kffr.

233. *Euphorbia Esula* L. De galvormer van de vruchtgal is *Dasyneura*

capsulae Kffr. Gevonden : Hatert bij Nijmegen, JOH. JANSEN coll., VI, 1943 ; Amerongen, VI, 1949.

318. *Hieracium umbellatum* L. De vlinder, die de gal veroorzaakt heet *Phalonia atricapitana* Steph. Den Helder, VII, 1933 ; Terschelling, VII, 1950.

423. *Origanum vulgare* L. De bladluis heet *Doralis origani* Pass. Wittem (Z.L.), VI, 1934 ; Hilleslagen (Z.L.), VI, 1946.

442. *Phragmites communis* Trin. In het Gallenboek staan onder 441 en 442 twee gallen op de wand van de halmen beschreven, de eerste veroorzaakt door *Giraudiella inclusa* Frfld. en de tweede door *Porricondyla phragmitis* Gir. De eerste vormt gallen op de dunne halmen, de gallen steken vooral in de holte van de halm uit. De tweede vormt gallen op de dikke halmen, zij steken vooral op de buitenkant van de halmwand uit. De tweede gal werd in 1889 in de Naardermeer gevonden en door prof. DE MEIJERE aan mij overhandigd. In overleg met hem werd geconcludeerd, dat deze twee gallen door verschillende galmuggen veroorzaakt werden en de tweede werd toegeschreven aan de door GIRAUD beschreven *Porricondyla*.

De Heer VAN ROSSUM ontving materiaal van deze tweede gal, dat bij Emmeloord in de Noordoostpolder gevonden was. Hij kweekte daaruit de bewoners en deze bleken *Giraudiella inclusa* te zijn. Materiaal, dat ik van hem ontving, stemt geheel overeen met het oude Naardermeermateriaal. Aangenomen moet dus worden, dat deze galmug twee soorten gallen vormt, al naar gelang zij in dunne of dikke halmen leeft.

In het plaatwerk van RUEBSAAMEN-HEDICKE wordt op plaat VI, no. 36, de gal op de buitenkant van dikke halmen goed afgebeeld. De galvormer wordt hier ook *Giraudiella inclusa* genoemd.

De naam van de galmug : *Porricondyla phragmitis* Gir. moet dus uit de lijst van Nederlandse Diptera geschrapt worden.

Nieuwe Gallen no. 17. *Festuca rubra* L. *Isthmosoma hieronymi* Hed. moet zijn : *Isthmosoma* species. Vlieland, V. DE VRIES coll., VII, 1946 ; Ameland, IX, 1946 ; Terschelling, VII, 1950.

Nieuwe Gallen no. 18. *Festuca rubra* L. *Isthmosoma ruskai* Hed. moet zijn : *Isthmosoma* species. Ameland, IX, 1946 ; Terschelling, VII, 1950.

Nieuwe Gallen.

53. *Cephalozia bicuspidata* (L.) Dom. De bij vele mossen voorkomende knopgal. Cralose plas (Dr.), BEYLRINCK en W. MEYER coll., V, 1948.

A.-*Tylenchus askenasyi* Bütschli.

54. *Mnium affine* Schwaegr. Dezelfde gal. Zwolle, Vechtbrug, W. MEYER coll., IX, 1949.

A.-*Tylenchus askenasyi* Bütschli.

55. *Abies Fraseri* Poir. Onregelmatige, houtige verdikkingen van de takken, nu eens alleenstaande, dan weer klompen vormend. In het Gallenboek beschreven van *Abies nobilis* Lindl. Deze gal is zeer schadelijk. Putten, Schovenhorst, Th. C. OUDEMANS coll., V, 1950.

Bls.-*Dreyfusia piceae* Ratz.

56. *Aethusa Cynapium* L. Op de stengels en op de takken van de schermen ontwikkelen zich zijdelings rondachtige zwellingen, 2—3 mm in doorsnede. Binnenin de gal bevindt zich een onregelmatige holte. Ofschon de gallen verlaten waren, maken zij de indruk door een kever

te zijn gevormd. In de mij ter beschikking staande literatuur wordt deze gal niet aangegeven, zij wordt ook niet genoemd in het uitvoerige, geheel aan kevergallen gewijde artikel van LENGERKEN, 1941 : 121 en 145. Wageningen, J. A. FRAHM-LELIVELD coll., IX, 1950.

Kv.-prob. Coleopteron.

57. *Alliaria officinalis* Andrzej. Bloemen dichter bij elkaar, min of meer vergroend, haren korter en dikker, bladeren gekroesd. Deze gal is reeds lang bekend, zij wordt b.v. door HEGI 4 (1) : 151, genoemd en door PEYRITSCH, 1882 : 22, die infectieproeven met de luizen nam. Een uitvoerige morphologische studie van de vergroende bloemen vindt men bij VENEMA, 1930. Doorn, VII, 1948.

Bls.-*Lipaphis* species.

58. *Alnus incana* Moench. Beide helften van jonge bladeren naar boven toe opgevouwen met plooiingen en kroezig worden. Hoofdnerf en zijnerf iets verdikt. Tussen de vouwen leven witte galmuglarven. Dezelfde gal als die op *Alnus glutinosa* Gaertn., zie Gallenboek, no. 59. Hondsborg bij Oisterwijk, IX, 1948.

Gmg.-*Dasyneura alni* F. Lw.

59. *Alnus incana* Moench. Op de bovenkant van de bladeren ontstaan zeer vlakke, rondachtige blazen, soms iets geelachtig verkleurd. Boven- en onderzijde van de blazen onbehaard. Dezelfde gal als die op *Alnus glutinosa* Gaertn., zie Gallenboek, no. 61. Terschelling, Formerum, VII, 1950.

Gmt.-Phytoptide.

60. *Arctium vulgare* Evan. Jonge bladeren gevouwen en min of meer gerold, slecht ontwikkeld. Oudere bladeren met bultige, donkergroene plekken. De bladluizen verhuizen naar *Philadelphus coronarius* L., zie hierachter bij deze plant onder no. 75. Eiland Schouwen, Burgh, VI, 1948.

Bls.-*Doralis fabae* Scop. ssp. *philadelphi* Börner.

61. *Bromus mollis* L. De aartjes zijn misvormd, verdikt en vergroend, zodat de bloempakjes opzwellen, de geslachtsorganen zijn slecht ontwikkeld. Schokland, D. BAKKER coll., VII, 1948; St. Michielsgestel, L. VERHOEVEN coll., VIII, 1950.

Gmt.-*Phytoptus tenuis* Nal.

62. *Carpinus Betulus* L. Onregelmatige kroezingen en vouwingen van de jonge bladeren. Bij zeer jong geïnfecteerde bladeren is de iets verdikte hoofdnerf vaak sterk naar onderen toe geknikt. De larven zitten dan bij elkaar op de bovenkant van de nerf. Zitten de larven op de zijnerf dan ontstaan vouwen en bulten. Men vindt dergelijke gallen in de zomer door de larven verlaten en dan moeilijk te identificeren. Plasmolen bij Mook, VII, 1943.

Gmg.-*Aschitonyx carpinicola* Ruebs.

63. *Centaurea pratensis* Thuill. Spoelvormige, harde opzwellings van de bladnerven, aan beide zijden van het blad zwak uitpuilend. De gallen zijn door een geelachtige of purperen rand omgeven. In de gal een geelachtige galmuglarve. Wahlwiller (Z.L.), broeder MAURENTIUS coll., IX, 1949.

Gmg.-*Löwiola centaureae* F. Lw.

64. *Centaurea serotina* Borean. Bloemhoofdjes min of meer gesloten,

bloemen min of meer vergroend, behaard. St. Pietersberg, broeder MAURENTIUS coll., VII en IX, 1949.

Gmt.-Phytopside.

65. *Cotoneaster bullata* Boiss. De bladeren aan de top van jonge loten zijn losjes benedenwaarts gerold. Leersum, VIII, 1948.

Bls.-*Doralis pomi* Geer.

66. *Euphorbia Esula* L. De okselknoppen zijn sterk gezwollen, peervormig geworden met een korte snavel, 3—4 mm lang en breed. Deze gal wordt door dezelfde oranje galmuglarve gevormd, die ook de vruchtgallen vormt, zie Gallenboek no. 233 (zie ook boven onder Nieuwe Namen no. 233). Amerongen, VI, 1949.

Gmg.-*Dasyneura capsulae* Kffr.

67. *Euphorbia Esula* L. Deze nieuwe gal lijkt op de zo algemene door *Dasyneura subpatula* Br. aan het einde van de takken gevormde gal. De bladeren zijn tot een losse, rondachtige knop samengegroeid. Binnenin leven vele oranjerode galmuglarven (in de gal van *Dasyneura subpatula* is slechts een lichtroze larve aanwezig). Huwenen bij Zaltbommel, W. NIJVELDT coll., VI, 1950.

Gmg.-*Bayeria capitigena* Br.

68. *Festuca ovina* L. Het vruchtbeginsel is tot een peer- of flesvormige gal opgezwollen, die roodachtig of paars verkleurd is. Malden bij Nijmegen, JOH. JANSEN coll., VII, 1938.

A.-*Anguina agrostis* Steinb.

69. *Galeopsis Ladanum* L. ssp. *intermedia* Briq. De bladeren en de bloemen zijn minder goed ontwikkeld en aan het eind van de takken opeengehoopt, daarbij dicht behaard. Ofschoon ik geen mijten in het materiaal vond, acht ik het zeer waarschijnlijk, dat deze gal door een galmijt wordt gevormd. Wahlwiller (Z.L.), broeder MAURENTIUS coll., IX, 1949.

Gmt.-prob. Phytopside.

70. *Galinsoga parviflora* Cav. Door A. J. M. GARJEANNE, 1951 : 10, worden gallen op de bijwortels beschreven. Het zijn kleine opzwellingen, die geen gallenkamer bevatten. 's Hertogenbosch.

A.-*Heterodera marioni* Cornu.

71. *Hemerocallis fulva* L. De bloemen ontwikkelen zich abnormaal, de knoppen openen zich weinig, als ze jong geïnfecteerd worden, anders blijven de bloemdekklappen onregelmatig om elkaar gedraaid. De geslachtsorganen ontwikkelen zich slecht. In de gallen vele bruinachtige galmuglarven. Leersum, VIII, 1950.

Gmg.-*Contarinia quinquenotata* F. Lw.

72. *Lotus corniculatus* L. De vruchten zijn plaatselijk opgezwollen en vernauwd, vaak onregelmatig gekromd. Binnenin een of meer snuitkeverlarven. Duinen bij Formerum op Terschelling, VII, 1950.

Kv.-Curculionide.

73. *Oenothera Lamarckiana* Ser. De bladeren worden sterk kroezig en zijn benedenwaarts gerold, zij blijven bovendien kleiner dan normaal. Westenschouwen op Schouwen, VI, 1948.

Bls.-Aphide.

74. *Petroselinum crispum* Nym. Kleine gal aan de stengelvoet. Deze gal wordt in de gallenliteratuur niet vermeld. Zij wordt genoemd door VAN ROSSUM, 1950 : LI, in zijn verslag over het optreden van enige schadelijke insecten in het jaar 1949. Zie ook Jaarverslagen van de Planten-

ziektenkundige Dienst, 1938 : 29 en 1942 : 24. Vermeld van 's Grave-land en Sappemeer.

Kv.-*Ceutorrhynchus terminatus* Hrbst.

75. *Philadelphus coronarius* L. De jonge bladeren zijn gekroesd en benedenwaarts gevouwen en opgerold. De luizen verhuizen naar composieten, zie bij *Arctium vulgare* Evan, no. 60. Doorn, VII, 1948.

Bls.-*Doralis fabae* Scop. ssp. *philadelphi* Börner.

76. *Picea sitchensis* Carr. De gewone ananasgal, die op *Picea Abies* Karst. zoveel voorkomt, zie Gallenboek no. 443. De tak is boven de gal slecht ontwikkeld en de naalden op de gal blijven kort. Hoorn op Terschelling, VII, 1950.

Bls.-*Adelges laricis* Vallot.

77. *Picea sitchensis* Carr. Een soort ananasgal, maar lang en smal, reeds bekend van *Picea canadensis* B.S.P. Deze gallen ontwikkelen zich aan het einde van zijtakken en sluiten de groei daarvan af. Ze bestaan uit dicht bij elkaar geplaatste naalden, waarvan de bases opgezwollen zijn. De openingen van de galkamer zijn meestal naar beneden toe gekeerd. De gallen zijn 40—80 mm lang en 5—7 mm breed, oranjebruin gekleurd en vaak sikkelvormig naar onderen gekromd. In de winter zijn deze gallen gemakkelijk te vinden, omdat de toppen der naalden sterven en bruin verkleuren. De luis migreert in de zomer naar *Pseudotsuga taxifolia* Britt., de wolluis van de douglasspar. Op de meeste plaatsen leven deze luizen zonder migratie naar *Picea* op de douglasspar voort. Leersum, III, 1951.

Bls.-*Gilletteella cooleyi* Gill.

78. *Pinus silvestris* L. De naalden blijven korter dan normaal en zijn onregelmatig gekromd en vaak zigzagsgewijs gebogen. Deze gal is van Nederland bekend van *Pinus nigra* Arn., zie Gallenboek no. 460. Ruurlo, IX, 1950.

Bls.-*Adelgide*.

79. *Populus tremula* L. Jonge zijloten blijven korter, de blaadjes zijn gevouwen en benedenwaarts gebogen, gerold en gelig verkleurd. Wolfheze, VII, 1948.

Bls.-*Chaitophorus populeti* Panzer.

80. *Prunus domestica* L. Op de plaats van de bladlidtekens ontwikkelen zich platte, afgeronde, harde, grijze kussens. Binnenin bevinden zich onregelmatige holten en gangen. Ofschoon ik in het mij ter beschikking staande materiaal geen bewoners meer vinden kon, maakt de gal sterk de indruk van door een galmijt te zijn gevormd. Lienden, Betuwe, Plantenziektenkundige Dienst leg., IX, 1949.

Gmt.-prob. *Phytoptide*.

81. *Quercus Robur* L. Eenzijdige verdikking van de takken. De oppervlakte is onregelmatig gebarsten. Bennekom, D. HILLE RIS LAMBERS coll., IX, 1949.

Bls.-*Lachnus exsicicator* Altum.

82. *Quercus Robur* L. In deze gal leeft de voorjaarsgeneratie van *Diplolepis disticha* Htg. De gal en de verwekker daarvan waren nog niet bekend. Ik kweekte beide, zie DOCTERS VAN LEEUWEN, 1947 : 271, en zond de wespen naar een specialist in Amerika, die de dieren niet beschreven heeft. Terzelfder tijd werd de gal ook door NIBLETT, 1948 : 142, in Engeland gekweekt en de bewoners werden door hem beschreven

als *Diplolepis indistincta*. Deze gal is geheel gelijk aan de voorjaarsgeneratie van *Diplolepis divisa* Htg. die bewoond wordt door *Diplolepis divisa* Htg. forma *verrucosa* Schlchtd. De gal ontstaat in het voorjaar aan de nog uitgroeiende bladeren, zij is min of meer haltervormig, en bedekt met korte, gezwollen, glinsterende haren, die geelgroen of roodachtig gekleurd zijn. Deze gal is 2 mm lang en 1 mm breed. Vindt men deze gal, dan kan alleen door kweekproeven, die verre van gemakkelijk zijn, uitgemaakt worden, door welke galwesp de gal bewoond is. Niet alleen de gallen zijn aan elkaar gelijk, doch ook de bewoners. De *disticha*-gal is zeer zeldzaam, de *divisa*-gal zeer gewoon. De gallen van de voorjaarsgeneratie, die men vindt, behoren dus bijna altijd tot de forma *verrucosa*. Doch op plaatsen, waar de *disticha*-gal en de *divisa*-gal tezamen voorkomen, is men nooit zeker. Leersum, V, 1940.

Gwsp.-*Diplolepis disticha* Htg. forma *indistincta* Nibl.

83. *Quercus Robur* L. De bladsteel is opgezwollen, 3 mm dik geworden en geelachtig verkleurd. De rups leeft eerst in de gal; volgens MEES, 1923 : 567, mineert zij later langs de hoofdnerf. Voor de verpopping knipt de rups een rondachtig of ovaal stukje uit het blad, waarmede het op de grond valt, waar de verpopping plaats heeft. Duinen bij Vogelenzang, G. VAN EYNDHOVEN coll., IX, 1935; Formerum op Terschelling, VII, 1950.

VI.-*Heliozela stanella* F.R.

84. *Raphanus Raphanistrum* L. De peulen vertonen plaatselijk bolvormige opzwellingen, waarin een klein aantal witte galmuglarven leeft. Deze gal werd door KIEFFER, 1891 : 237, beschreven als gevormd door een onbekende galmug, waarvan de larven in de grond verpoppen. Oisterwijk, IX, 1948.

Gmg.-I t o n i d e.

85. *Rubus fruticosus*. De bloemen sterk vergroend, alle organen zijn in groene blaadjes veranderd. Oisterwijk, IX, 1948.

Gmt.-P h y t o p t i d e.

86. *Salix aurita* L. Aan de onderkant van de bladeren bolronde, vaak rood of oranje gekleurde en onbehaarde gallen, die met een klein deel aan de oppervlakte van het blad bevestigd zijn. De bladwesplarve is lichtgroen tot lichtgeel, de kop is van dezelfde tint, iets meer bruin met glanzend zwarte oogvlekken. Reeds van andere wilgensoorten bekend, zie Gallenboek no. 727 op *Salix incana* L., no. 734 op *S. purpurea* L., en no. 747 op *S. repens* L. Ruurlo, IX, 1950.

Bwsp.-*Pontania viminalis* L.

87. *Salix cinerea* L. Dezelfde gal als de vorige, Kijkduin, K. BAKKER coll., X, 1950.

Bwsp.-*Pontania viminalis* L.

88. *Salix hippophaifolia* Thuill. Korte, heksenbezemachtige woekeringen van de knoppen, zoals die bij vele wilgensoorten voorkomen, zie Gallenboek no. 684. Maastricht, broeder MAURENTIUS coll., V, 1950.

Gmt.-*Phytoptus triradiatus* Nal.

89. *Sambucus racemosa* L. De bladeren zijn gerold en zitten dicht bij elkaar. Deze gal is reeds bekend van *Sambucus nigra* L., zie Gallenboek no. 752. Holterberg bij Holten, J. A. FRAHM-LELIVELD coll., VII, 1949.

Bls.-*Aphis sambuci* L.

90. *Senecio Clivorum* Maxim. De bladeren zijn slecht ontwikkeld, ge-

bobbeld, en in de lengte benedenwaarts gevouwen en gekruld. Valkenburg, VII, 1949.

Bls.-A p h i d e.

91. *Tanacetum vulgare* L. De bloemen zijn niet of slecht ontwikkeld en tot een prop in elkaar gegroeid, daarbij sterk wit behaard. Denekamp, VI, 1947.

Gmt. *Phytoptus tuberculatus* Nal. var. *calathinus* Nal.

92. *Trifolium procumbens* L. Bloemen vergroend. Reeds bij vele klaversoorten gevonden, zie Gallenboek no. 880. Overduinen op Ameland, JOH. JANSEN coll., VIII, 1935.

Gmt.-*Phytoptus plicator* Nal. var. *trifolii* Nal.

93. *Trifolium dubium* Sibth. Vergroening van de bloemen, zie vorige gal. Koegelwiek op Terschelling, VII, 1950.

Gmt.-*Phytoptus plicator* Nal. var. *trifolii* Nal.

94. *Tropeolum majus* L. Stengelleden en bladstelen verkort, top jonge plant verkommerd. Bladeren blijven klein en zijn dicht op elkaar gedrongen. St. Michielsgestel, L. VERHOEVEN coll., VII, 1949.

Bls.-*Brevicoryne brassicae* L.

95. *Vaccinium Myrtyllus* L. De jonge bladeren aan de top van de takken zijn om elkaar heen gedrukt. Zij zijn iets verdikt, rimpelig en rood verkleurd. De galmuglarven zijn rood. Leersum, VI, 1948.

Gmg.-*Jaapiella vacciniorum* Kffr.

96. *Vicia hirsuta* S. F. Gray. Blaadjes aan de top van de stengel in de lengte gerold. Zij vormen luchtige, soms geelachtig verkleurde kluwens. Leersum, VII, 1948.

Bls.-A p h i d e.

97. *Viola odorata* L. Sterk behaarde, min of meer vlezige, doch gemakkelijk breekbare oprollingen van de bladranden, die de gehele bladvlakte kunnen innemen. De aangetaste bladeren vormen soms klompen aan het eind van de stengels. De galmug werd door H. F. BARNES gedetermineerd. Biezeling (Z), A. WALRECHT coll., I, 1950.

Gmg.-*Dasyneura affinis* Kffr.

Literatuur

- BARNES, H. F., 1950. The identity of the Swede gall midge, with notes on its biology. *Ann. Applied Biology* 37 : 241.
- DOCTERS VAN LEEUWEN, W. M., 1946. Gallenboek (met HAN ALTA), Amsterdam.
- , 1947 (1945). The bisexual generation of *Diplolepis disticha* Htg., *Tijdschr. v. Ent.* 88 : 271.
- , 1949, Plantengallen, Eerste Ned. syst. ing. *Enc.* 6 : 211.
- , 1949. Nieuwe gallen van Nederland. *Ent. Ber.* 12 : 333.
- , 1950. De in Nederland voorkomende door Hymenoptera gevormde gallen. *Ent. Ber.* 13 : 22.
- , 1950. Gallen van Terschelling, tweede mededeling. *Ent. Ber.* 13 : 163.
- GARJEANNE, A. J. M., 1951. Galinsoga. *De Levende Natuur* 54 : 7.
- KIEFFER, J. J., 1891. Die Zoocecidien Lotharingens. *Ent. Nachr. Berlin* 17 : 230.
- LENGERKEN, H. VON, 1941. Von Käfern erzeugte Pflanzengallen. *Ent. Blätter* 37 : 121 en 145.
- MEESS, A., 1923. Die cecidogenen und cecidocolen Lepidopteren. *Zoologica* 24, Heft 61, Liefdr. III.
- NIBLETT, W., 1948. More alternating generations in Cynipidae. *Proc. R. Ent. Soc. London (B)* 17 : 212.
- NIJVELDT, W., 1950. *Clinodiplosis biorrhizae* Kffr. f.n.sp. *Ent. Ber.* 13 : 99.
- , 1950. Over galmuggen en hun gallen (I). *Natura* 47 : 104.
- , 1950. Idem (II). *Rhabdophaga terminalis* H. Lw. *Natura* 47 : 235.
- , 1951. *Clinodiplosis pisicola* Barnes (Diptera, Itonidae) f.n.sp., als inquiline van *Contarinia pisi* Winn. *Ent. Ber.* 13 : 233.

- PEYRITSCH, J., 1882. Zur Aetiologie der Chloranthien einiger Arabis-Arten. Jahrb. wiss. Bot. 13: 22.
- ROSSUM, G. VAN, 1950. Verslag over het optreden van enige schadelijke insecten in het jaar 1949. Tijdschr. v. Ent. 93: XLVIII.
- RUEBSAAMEN, E. H. und HEDICKE, H., 1925—1939. Die cecidomyiden und ihre Cecidien. Die Zooecidien Deutschlands, Band II, Stuttgart.
- VENEMA, H. J., 1930. Analyse eener monstrositeit van *Sisymbrium Alliaria* Scop. Proefschrift, den Haag.
- Leersum, Januari 1951.

Note Bibliographique

par

J. B. CORPORAAL

Lepesme, P., *Longicornia*, Vol, I, Paris, 1950. — PAUL LECHEVALIER (prix actuel 3500 frs.).

Ce bel ouvrage, appelé par l'éditeur modestement „Etudes et Notes sur les Longicornes”, contient 603 pages d'impression et est orné de 121 figures originales, une belle planche coloriée et une carte dépliant, très utile, de la moitié occidentale de l'Afrique centrale. L'éditeur y a réuni 23 travaux par lui-même et MM. St. BREUNING, M. PIC, E. F. GILMOUR et A. REYMOND.

Contrairement à la vaste majorité des ouvrages qui s'occupent de Coléoptères exotiques, les auteurs de la plupart des mémoires contenus dans ce volume, ne se sont pas contentés à décrire des nouveautés isolées, mais ils ont produit des études monographiques, complètes à date, de plusieurs tribus de Longicornes, où aucune espèce décrite ne semble être oubliée, et voilà justement ce qui est le plus nécessaire. Dans chaque article, les tableaux analytiques des genres du tribus sont suivis par des tableaux courts et pratiques des espèces, ensuite par des descriptions détaillées de toutes les espèces et mutations. Ensuite sont insérés dans ce volume un article de M. A. REYMOND sur les Cérambycides du Sahara, qui contient plusieurs observations intéressantes et remarques biogéographiques et éthologiques, un article de M. P. LEPESME sur l'importation en Europe de Phoracanthini provenant de la région australienne et les listes des publications sur les Longicornes de MM. Stephan BREUNING et J. Linsley GRESSITT, qui aussi sont très utiles.

Surtout M. BREUNING a été bien favorisé en ce qu'il lui a été possible de voyager beaucoup et de visiter ainsi à plusieurs reprises les musées et les principales collections, pour y faire des notes; aussi lui a-t-il été possible de constater plusieurs fois que des espèces dont les descriptions paraissaient plus ou moins énigmatiques, avaient été placées dans de faux genres, d'établir des synonymies etc. Des rectifications de ce genre ne sont presque pas possibles, quand on ne peut pas à son aise examiner les individus décrits, et souvent il n'est pas suffisant de les voir une seule fois.

Le travail de préparation de mon récent catalogue des Clérides du monde, m'a fait constater de nouveau, que du moins dans cette famille-ci, et du reste probablement dans beaucoup d'autres, un grand nombre d'espèces n'a pas été retrouvé, parfois dans une centaine d'années, après leur description, et m'a fait soupçonner que très probablement cette rareté apparente peut être attribuée à cette raison: que la description